

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
13/5555

Arkiv/Saksnr.
132/13/00138-6

Oslo
14. februar 2014

LCT
523

Høringsuttalelse - forslag til utfyllende forskrift om begrensning av fradrag for renter i interessefelleskap - sikkerhetsstillelse fra nærstående part

Norges Rederiforbund viser til høringsnotat datert 20. desember 2013, vedrørende forslag til utfyllende forskrift om begrensning av fradrag for renter i interessefelleskap – sikkerhetsstillelse fra nærstående.

Vi vil innledningsvis vise til vår høringsuttalelse datert 23. juni 2013 vedrørende begrensningsregelen, der vi blant annet påpekte at regelen vil ramme kommersielt begrunnede lån mellom konsernselskaper som er inngått på kommersielle vilkår. Dette mener vi er svært uheldig, da det blant annet kan få konsekvenser for selskapenes konkurransedyktighet, samt for hvordan de på bakgrunn av kommersielle hensyn ønsker å organisere sin virksomhet. Videre stilte vi oss uforstående til at Finansdepartementet foreslo at rederibeskattede selskap skulle omfattes av begrensningsregelen. Vi mener det er svært vanskelig for rederibeskattede selskaper å drive skattetilpasning med rentekostnader, slik at dette i praksis ikke er en relevant problemstilling.

Vi mener det fortsatt er grunnlag for denne kritikken av begrensningsregelen, da den rammer rentekostnader som ikke har bakgrunn i skattetilpasning, og således går betydelig lengre enn det formålet med regelen tilsier. Det er imidlertid positivt at Finansdepartementet har foreslått enkelte unntak fra begrensningsregelen, som avhjelper noen av de mest urimelige utslagene av innstramningene som ble gjort ved fremleggelsen av lovforslaget i Prop. 1 LS (2013-2014).

Norges Rederiforbund har følgende merknader til høringsforslaget:

Anvendelse av begrensningsregelen for rederibeskattede selskaper – terskelbeløpet

For selskap innenfor rederiskatteordningen er driftsinntektene unntatt fra skatteplikt, mens finansinntektene skattlegges som vanlig etter de ordinære regler, jf. skatteloven § 8-15. Det gis imidlertid kun fradrag for en andel av selskapets faktiske renteutgifter tilsvarende forholdet mellom selskapets balanseførte finanskapital og totalkapital.

Det følger av skatteloven § 8-15 fjerde ledd tredje punktum at for rederibeskattede selskaper skal begrensingsregelen gjelde tilsvarende for *fradragsberettiget del av faktisk rentekostnad*. Videre følger det av skatteloven § 6-41 tredje ledd at begrensingsregelen ikke kommer til anvendelse dersom netto rentekostnader ikke overstiger 5 mill. kroner (terskelbeløpet).

Vi tolker dette slik at terskelbeløpet gjelder etter at rentekostnader er fordelt forholdsmessig mellom regnskapsmessig verdi av finansaktiva og realaktiva – og da for den delen av rentekostnadene som svarer til finanskapitalandelen, og som er fradragsberettiget ved inntektsligningen. Formålsbetraktninger, herunder hensynet til å lette administrasjonen av ordningen, tilsier også en slik tolkning.

Et eksempel kan illustrere anvendelsen av terskelbeløpet: Et selskap har 20 pst. finansaktiva og 80 pst. realaktiva, og totale rentekostnader på 15 mill. kroner (knyttet til interne lån). Rentekostnadene skal fordeles forholdsmessig mellom realaktiva og finansaktiva, slik at kun 3 mill. kroner vil komme til fradrag ved inntektsligningen ($15 * 20 \%$). Begrensingsregelen vil ikke komme til anvendelse da fradragsberettiget del av faktisk rentekostnad er under 5 mill. kroner (terskelbeløpet).

Merknadene våre i det følgende er gitt under forutsetning av at ovenstående uttrykker en riktig forståelse av hvordan begrensingsregelen skal anvendes for rederibeskattede selskap.

Sikkerhetsstillelse fra underliggende selskap

I høringsnotatet er det foreslått at ekstern gjeld ikke skal anses som intern gjeld der et underliggende selskap har stilt sikkerhet for lånet, og låntakerselskapet har en eierandel på minst 90 pst. i selskapet som stiller sikkerhet for lånet, jf. forslag til ny § 6-41 første ledd bokstav a i skattelovforskriften. Det er lagt til grunn at i slike tilfeller vil verdiene i datterselskapet reflekteres i verdien av morselskapets aksjer i datterselskapet.

Vi mener det ikke utelukkende kan legges vekt på morselskapets eierandel i datterselskapet, slik det er gjort i høringsforslaget. Det må også ses hen til morselskapets reelle kontroll over datterselskapet, da denne vil være avgjørende for om sikkerhetsstillelsen har påvirket morselskapets lånemuligheter. Ved en eierandel på mer enn 50 pst. vil morselskapet ha *bestemmende innflytelse* over de økonomiske disposisjoner som foretas i datterselskapet, og etter vår vurdering bør en slik kontroll være tilstrekkelig for å omfattes av unntaksregelen. Tilknytningskravet for å omfattes av unntaksregelen bør derfor endres fra minst 90 pst. til minst 50 pst., slik at begrensingsregelen ikke kommer til anvendelse når et datterselskap har stilt sikkerhet.

En slik endring sikrer også et administrativt enkelt og oversiktlig regelverk, da det er samsvar mellom tilknytningskravet for å anses som nærstående etter begrensingsregelen og tilknytningskravet for at unntaksregelen skal komme til anvendelse.

Negativ pantsettelseserklæring – eierandel i nærstående låntaker

I høringsnotatet er det foreslått at ekstern gjeld ikke skal anses som intern gjeld ved negativ pantsettelseserklæring i selskap som låntakeren har eierandel i, og ved sikkerhet i form av pant i eierandel i låntakeren, jf. forslag til ny § 6-41 første ledd bokstav b og c i skattelovforskriften.

Vi mener unntaksbestemmelsen også bør omfatte sikkerhet i form av negativ pantsettelseserklæring i selskap som har eierandel i låntaker. Som eksempel kan nevnes at selskap A eier 100 pst. av aksjene i selskap B. Selskap B tar opp lån hos ekstern långiver, og som sikkerhet for lånet avgir morselskapet en negativ pantsettelseserklæring med hensyn til aksjene. Dette innebærer at morselskapet ikke selv kan ta opp lån mot pant i aksjene i datterselskapet/låntaker.

Unntakene i forslag til ny § 6-41 første ledd bokstav b og c omfatter ikke slike tilfeller. Det er imidlertid de samme hensynene som gjør seg gjeldende, da det er låntakerens egne verdier som gir grunnlag for långiverens sikkerhet, og sikkerhetsstillelsen ikke gir lånemuligheter ut over dette. På denne bakgrunn foreslår vi at det i skattelovforskriften også gjøres unntak fra skatteloven § 6-41 sjette ledd bokstav a der det er stilt sikkerhet i form av negativ pantsettelseserklæring i selskap som har direkte eller indirekte eierandel i låntaker, og sikkerheten knytter seg til aksjene i datterselskapet/låntaker.

Sikkerhetsstillelse fra annen nærstående part – unntak fra unntakene

Forslag til ny § 6-41 andre ledd i skattelovforskriften gjør enkelte unntak fra unntakene i bestemmelsens første ledd om at ekstern gjeld ikke skal anses som intern gjeld. Dette gjelder blant annet der annen nærstående part har stilt sikkerhet til fordel for datterselskap som har stilt sikkerhet for morselskapets/låntakers eksterne gjeld. Begrunnelsen for unntakene er at sikkerhetsstillelsen fra annen nærstående part kan gi grunnlag for lån ut over det låntaker kunne ha oppnådd uten sikkerhetsstillelsen.

Etter vår vurdering er det ikke nødvendig å gjøre unntak fra unntakene der også den annen nærstående part direkte eller indirekte eies med minst 90 pst. av låntakeren. I slike tilfeller vil sikkerhetsstillelsen fra den annen nærstående part ikke gjøre det mulig for låntaker å ta opp et høyere lån hos ekstern långiver. Verdiene i begge selskaper som stiller sikkerhet vil reflekteres i verdien av morselskapets/låntakers aksjer mv. i selskapene. I tillegg ville unntaket i forslag til ny § 6-41 første ledd bokstav a kommet til anvendelse dersom sikkerhetsstillelsen hadde vært stilt direkte til fordel for morselskapet/låntaker.

Vi foreslår derfor at det presiseres i forslag til ny § 6-41 andre ledd at unntakene ikke skal gjelde dersom den annen nærstående part som stiller sikkerhet er eid direkte eller indirekte av låntaker som nevnt i første ledd.

Videre følger det av høringsnotatet at unntakene i forslag til ny § 6-41 andre ledd skal gjelde alle former for sikkerhetsstillelse, og uavhengig av om det er en sammenheng mellom sikkerhetsstillelsen og sikkerhet stilt av datterselskap til fordel for morselskap/låntaker.

Etter vår vurdering medfører dette en altfor streng regel, som kan få svært urimelige og utilsiktede konsekvenser. For eksempel kan sikkerhet stilt av en nærstående til fordel for datterselskapet i en helt annen sammenheng (for eksempel en husleiegaranti eller en performance garanti) medføre at ekstern gjeld likevel skal anses som intern gjeld for morselskapet/låntaker. Vi mener det bør være en sammenheng - for eksempel saklig eller beløpsmessig – mellom de to sikkerhetsstillelsene, slik at det i hvert fall er en viss sannsynlighet for at sikkerhetsstillelsen fra en annen nærstående part til fordel for datterselskapet har gjort det mulig for morselskapet/låntaker å ta opp et høyere lån hos en ekstern långiver.

Behov for flere unntak fra bestemmelsen om at ekstern gjeld skal anses som intern gjeld

Vi mener at høringsforslagene gjør viktige unntak fra bestemmelsen om at renter til ikke-nærstående part skal anses som interne renter dersom en nærstående part har stilt sikkerhet for gjelden. Forslagene avhjelper flere av de mest urimelige konsekvensene som begrensningsregelen kunne fått.

Vi mener imidlertid det er behov for flere unntak, blant annet der selskap med høy egenkapitalandel har fått garanti fra morselskap eller søsterselskap. I slike tilfeller skyldes garantien ofte et standardisert krav fra långiver, som ikke vil ha betydning for hvor stort lån som kan tas opp. For låntaker kan det likevel være svært vanskelig å få forhandlet et slikt vilkår ut av låneavtalen.

Unntaket kan for eksempel utformes slik at ekstern gjeld uansett ikke skal anses som intern gjeld dersom låntaker har mer enn 40 pst. egenkapital i snitt gjennom inntektsåret. Ved den nærmere utformingen av regelen kan det blant annet ses hen til kravet til maksimal egenkapitalprosent i rederiskatteordningen, jf. skatteloven § 8-15 syvende ledd. Vi mener en slik unntaksregel vil være enkel å håndtere for selskapene, og den åpner ikke opp for omgåelsesmuligheter – samtidig som den gir et incentiv til å øke selskapets egenkapitalandel.

***

Skulle det være spørsmål eller kommentarer i anledning vår uttalelse er det bare å ta kontakt med undertegnede.

Med hilsen
Norges Rederiforbund
Lars Christian Tønder
(Sign.)